

Orgatec 2002

To be or not to be!?
(Moet je er nog heen of niet!?)

Iedere twee jaar vindt de Orgatec plaats in Keulen (22-26 oktober). De vakbeurs voor inrichting en management betreffende kantoren en projecten. Dit jaar gingen we (Maarten van 't Hof en uw auteur) voor de zoveelste keer met spanning zuid-oostwaarts. Gevoelige spanning dit keer. De berichtgeving uit de branche is onrustgevend. Onze eerste vraag was dan ook om uit te vissen of de beurs nog wel levensvatbaar is.

Leo Hooijmans

Een aantal decennia in de vorige eeuw was de Orgatec een beurs die je als specialist in de kantoorinrichtingsbranche of aanverwante branches niet mocht missen. Bij facilitymanagers (in die tijd chefs interne dienst genoemd) van middelgrote en grote bedrijven was een vaste plek in de agenda gereserveerd. Voor de branche waren Europees gezien twee beurzen van groot belang. Naast de Orgatec was er de EMU (meubelbeurs) in Milaan. Deze was echter meer op vormgeving en design ingesteld. De Orgatec werd bezocht om met nieuwe systeemmeubelen het kantoor optimaal in te

richten. De laatste keren sloeg het wat door naar de (zogenaamde) innovatieve kantoorconcepten. Trends hou je niet tegen en dat is maar goed ook.

Nationaal gezien was er de Efficiencybeurs in de RAI. Daar werden naast de kantoormeubelen ook de overige hulpmiddelen voor kantoor zoals schrijf- & rekenmachines, hangmappen en paperclips getoond. Als een leverancier niet op deze beurs stond bestond die ook echt niet meer! Na wat discussies welke branches om de twee jaar hier nu wel of niet moesten zijn klapte de Efficiencybeurs als een zeepbel uit elkaar. Geen enkele beurs heeft dit fenomeen kunnen evenaren.

beursdames

De berichtgeving in de aanloop van deze Orgatec was opvallend. Bekende fabrikanten vanuit Nederland lieten al in een vroeg stadium weten niet te gaan. Grote internationale fabrikanten zoals bijvoorbeeld Steelcase Straffor en Voko haakten op het laatste moment af. Er was geen Vokostad die een hele hal besloeg. Andere top-50 fabrikanten waren er niet of vielen gewoon niet op.

Op het laatste moment kijk je dan anders in je agenda aan tegen de beurs. Gaan we nog, of niet!? Stroomt deze beurs ook snel de vergetelheid in en wordt het alleen nog maar informatie opvragen via internet? Het zou een gemis zijn voor de (externe) specialisten van grotere bedrijven. Zeker voor bedrijven die met een meubelselectie bezig zijn. Men kan hier normaliter op één tot twee dagen de hele meubelbranche aflopen voor een eerste indruk. Wil men met een meubelcommissie een tiental fabrikanten in hun showroom bezoeken moet er een werkweek aan besteed worden. Bovendien loop je op een beurs ook tegen onverwachte interessante en leuke dingen aan. En daar bedoel ik in dit geval niet de beursdames mee.

roomboter

Bij de entree van de Oosthallen kozen we als eerste voor hal 13. Binnen een half uurtje was onze stemming zeer positief. We knalden met onze neuzen in de roomboter. Het blijkt als grote bekende leveranciers afhaken de kleinere eindelijk de aandacht krijgen die ze in voorgaande jaren niet kregen. Opvallend waren de inzendingen uit het Middellandsezegebied, Azië en Zuid-Amerika. En niet alleen meer de bekende nepklassiekers, maar moderne meubelen die simpel op te bouwen, op te slaan, te verrijden en in hoogte in te stellen zijn. De wereld wordt kleiner. Nederlanders zenden bloemen en tomaten over de gehele wereld. Zuid-Afrikanen meloenen en ananassen. Cubanen bananen. Columbianen meubelen, blijkt nu. Verrassend modern en verrassend gunstig in prijs. Ze durven bovendien tijd en geld te investeren in een economisch minder stabiele tijd en zij zullen de vruchten plukken als de tijd (onherroepelijk) weer beter wordt.

conclusie

De enige fabrikant van de oude stempel die nog indruk maakte was König+Neurath. Hermann Miller, de grondlegger van het moderne kantoor, was er ook nog steeds. Verder was het een feest voor de minder- en onbekende merken. Voor de Nederlandse medewerkers bij internationale groepen zoals bijvoorbeeld Haworth. Ed Reinacher (directeur) had het druk met het rondleiden van het nederlandse bedrijfsleven en ziet voor zijn groep een positieve toekomst tegemoet.

Het bekende 'grundliche' systeemmeubel schijnt (tijdelijk?) over. Vormgevers en flexibele fabrikanten hebben het speelveld ingenomen.

Hier en daar steekt het besef de kop op om kantoor weer motiverend en aantrekkelijk te maken. Minder systeem en meer sfeer. Met de technische ontwikkelingen in de informaticabranche (radiografisch communiceren van apparaten die werken op langdurig werkende batterijen) komt er dan ook meer vrijheid voor het inrichten van een kantoorgebouw, thuis- en onderwegwerkplek.

Leo Hooijmans van Galileo & Partners is kenniswerker, docent en freelance auteur op het gebied van de kantoorindeling & -uitrusting.
galileo@npartners.nl - www.npartners.nl